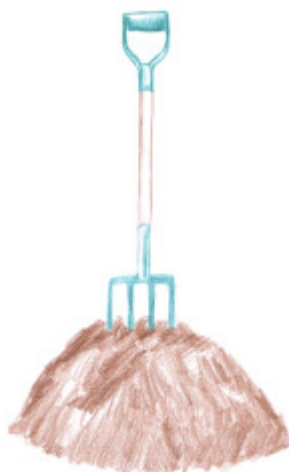

Moje děti vám nedám!

 litterate.cz/moje-deti-vam-nedam

Vidlák

25 listopadu, 2022

Můj čtvrtěční článek o vrchním lampasákovi, který nás začíná připravovat na válku velkého rozsahu za nadšené asistence četařky Babinčákové, docela slušně zarezonoval. Měl zhruba trojnásobnou čtenost, trojnásobný počet komentářů i lajků, zkopírovalo si ho i mnohem víc lidí, úryvky z něj se objevily v mnoha jiných textech a už včera večer se mi vrátil jako řetězový mail. Ještě je brzy to hodnotit, ale zřejmě to bude prozatím článek s rekordním dosahem.

Já v tomto tématu budu dneska pokračovat, protože jsem prožil něco, co se dá nazvat úlevou. Po všem tom volání naší vlády i mnoha spoluobčanů po krvi, se najednou ukázalo, že obyčejní lidé válečnému nadšení nepodlehli. Že jsou tady mámy i tátové, kteří nechtějí dát své syny za potravu pro děla. Že jsou tady manželky, které nechtějí dát své muže. A zřejmě tu budou i děti, které nechtějí dát své táty.

Věřte nebo ne, ale bulel jsem jak želva, když mi to došlo. V této zemi jsou ještě síly, které nebyly poraženy, jen dlouho nebyly vidět. Ale teď, když démon války začíná vystrkovat hlavu i na generálním štábu, začínají se probouzet. V posledních dnech jsem zažil přímo manifestaci rodiny. Zažil jsem hlas tam zespodu společnosti, který velmi silně řval: „Moje děti vám nedám.“

A pak mi to celé došlo.

Už víte, proč nám třicet let zpochybňovali všechny hodnoty? Proč dávali takový důraz na LGBTXYZ+, proč mluvili o různých polyamoriích, proč zpochybňovali párovou rodinu, proč zdůrazňovali kariéru před mateřstvím? Už víte, proč dávali přednost rozvodům před snahou o urovnání sporů? Proč systematicky zpochybňovali všechno, na čem společnost stála? Už víte, proč jim vlastně vyhovovalo, že chlapi jsou jen rozsévači semene a proč říkali ženským, ať jdou co nejdřív do práce? Ať co nejrychleji zapomenou na to, že jsou mámy... Už víte, proč jim nevadilo, že se rodiče po rozvodu hádají o dítě, které mezitím dospěje? Proč se soudy o dítě vlečou úplně nejdéle? Už víte proč potřebují co nejvíc deprivovaných dětí z neúplných rodin? Protože to bude ten nejlepší materiál pro válku.

Protože když není rodina, nejsou ani tátové a synové. Když není rodina, nejsou milující manželé a milující manželky. Je jen masa jednotlivců, co mají svoje jednotlivé práva. A tyhle jednotlivce pak bude snadné nahnat na frontu, protože za nimi nebude nikdo, kdo by je nedal. Když není milující manželka, není ani milující manžel. Když není milující máma, nejsou ani milované děti. Oni prostě potřebují zničit nejsilnější ze všech lidských pudů, daleko silnější než ten sexuální a dokonce silnější než pud sebezáchovy. Oni potřebují zničit pud mateřský. Naše ministryně obrany je nejlepším důkazem, že u některých se to už podařilo.

Milující máma je největší nepřítel každého impéria, protože je silnější než deset Hitlerů dohromady. Milující máma je jediná věc, která je silnější, než strach o život. Milující máma se kvůli svému dítěti pustí do boje klidně s celým světem a má šanci zvítězit.

Jsem rád, že jsem v posledních dvou dnech mohl zažít, že tu máme milující mámy. Jsem rád, že jsem mohl zažít milující otce, že jsem mohl vidět skutečnou lidskou obavu o své nejbližší a poprvé od začátku války na Ukrajině, jsem viděl i závan skutečného vzdoru.

Vzdor člověka proti velkým zájmům. Vzдор matky proti válečnickým choutkám, vzdor rodiny proti všem těm šmejdům, co se jí snaží rozložit, aby se jim snáze hnali mladí kluci na jatka. Poprvé jsem viděl vzdor, který je silnější než obavy o sebe sama, protože po Řehkově projevu začalo jít o naše děti. Poprvé začalo jít o víc, než jen o statky.

Já mám tři syny. Tomu nejstaršímu je třináct. Nedržel jsem je v náručí, abych je obětoval za evropské hodnoty. Nebděl jsem nad nimi v noci, abych je dal za rozšíření NATO na východ. Neposílal jsem je do školy, aby pak jednou měli krásnou náhrobní desku na vojenském hřbitově.

Mám také dvě dcery. Té nejstarší je patnáct. Nevychoval jsem jí proto, aby jednou s malým děckem oplakávala manžela.

Vy tam na vládě!

Když jde o moje děti, tak mě nemáte jak zastrašit. Je mi jedno, že kvůli svým dětem budu muset do vězení, je mi jedno, že pro svoje děti budu muset umřít já. To nejhezčí v životě jsem už zažil a pamatuju si, jak mi spaly v náručí, jak se naučily chodit, řekly svoje první slovo, jak přinesly ze školy první jedničku i první pětku. Prožíval jsem jejich nemoci, nezdary i jejich chvílky štěstí. Můžete si tam na ministerstvu podepisovat jakákoliv lejstra, můžete lézt do zadnice kterékoliv velmoci, můžete používat právnícké kličky i obraty, můžete na mě poštvat vaše mééédia, můžete si vyhlašovat válečné i nouzové stavy, ale já vám své děti pro válku prostě nedám.

A nepřejte si potkat mojí ženu, ta vám oči vyškrábe. Její láska je ještě desetkrát silnější, než moje.

Říkám vám, nechte toho! Pošlete toho lampasáka do důchodu, Babinčakovou vykopněte a přestaňte si hrát na vojáčky. Tohle jste totiž přehnali. Já vám svoje děti pro vaší válku velkého rozsahu nedám. Udělám cokoliv, abych vám zabránil, něco takového spustit.

Nebudu se ohlížet na to, co je a co není legální. Nenuťte mě, abych si vybral mezi svými dětmi a evropskými hodnotami. To nemůžete vyhrát.

U mě se vám to totiž nepovedlo. Nenechal jsem si vnutit žádný pokrokový model soužití. Nezničil jsem si budoucnost bezdětností, nezničil jsem si jí honbou za kariérou, nezničil jsem si jí ani nevěrou. Nezničil jsem svoje děti neúplnou rodinou, nenechal jsem v tom jejich matku samotnou. Já mám co ztratit a je to pro mě důležitější než můj vlastní život.

Svoje děti vám nedám!

Na dnešní demonstraci sice nemohu přijet, ale doufám, že tam toto téma zazní na plnou hubu.